

derstregte, at lige nøjagtig når det gælder svigbekæmpelse, kan vi naturligvis støtte en indsats for, at der ikke bliver svindlet med udbetaling af EU-midler.

Men det havde måske været en idé, om man så havde koncentreret sig om en dagsorden, der lige nøjagtig handlede om svig og ikke skulle bruges til at få unionsmodstanderne til at underskrive en generel tilslutning til en styrkelse af EF-Domstolen og Europa-Parlamentet og alt muligt andet, en dagsorden, der kan bruges imod os, hvis vi f.eks. vil bruge vores miljøgaranti, eller hvis vi f.eks. vil give fornuftig statsstøtte til udvikling af økologisk landbrug.

Her vil jeg godt opfordre til, at SF og regeringen tager de bemærkninger, som jeg er kommet med, op. Jeg forestiller mig ikke, at de liberalistiske partier vil gå ind i en debat på dette grundlag, for de står jo fast på det indre markeds liberaliseringsprincipper, og det kan vi så ikke komme nogen vegne med. De ønsker den fulde liberalisering, og de er vel også ligeglade med miljøgarantier og den slags ting; så det er en helt anden sag, når vi snakker om disse partier. Men for regeringen og for SF burde det være af afgørende betydning at få løst de problemer, som jeg har peget på her i min kritik af dagsordenen.

Som nævnt er Enhedslisten nødt til at stemme imod dagsordenen, sådan som den er formulert.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Når jeg tager ordet, er det, fordi hr. Keld Albrechtsen og undertegnede var fælles om at anbefale vælgerne at stemme nej til Maastricht-Traktaten på trods af de forklaringer, som vi fik i Edinburgh.

I Fremskridtspartiet har vi den holdning, at vi anbefaler folk noget, og så må vi se, om folk godtager det. Når folk vedtager noget, som vi ikke kan lide, og også når der her i Folketinget bliver vedtaget noget, som vi ikke kan lide, mener vi os ikke dermed fritaget for f.eks. at betale indkomstskat, eller hvad det ellers kan være.

Når nu det er sådan, at der er vedtaget et regelsæt, og når der vedtages nogle direktiver på baggrund af dette regelsæt, mener hr. Keld Albrechtsen så – for det var sådan, jeg forstod hans tale – at det skal vi se højt og flot på, at det skal vi være ligeglade med i Danmark?

Vi skal ikke være dukse drenge, selv om hr. Keld Albrechtsen i sin indledning sagde, at det

ikke var det, det drejede sig om. Men følgen af hr. Keld Albrechtsens tale må blive, at når der vedtages direktiver, vi ikke kan lide, skal Danmark sige, at det er vi ligeglade med.

Forespørgslen i dag handler om regeringens initiativer for at sikre, at EU-reglerne overholdes. Det, jeg hørte hr. Keld Albrechtsen tale om, var for eller imod enkelte direktiver, for eller imod den måde, Fællesskabet er på i dag, osv., og dér vil hr. Keld Albrechtsen og jeg på en række felter være enige. Forskellen på hr. Keld Albrechtsen og undertegnede er blot, at når et flertal imod f.eks. min anbefaling har vedtaget et eller andet, så mener jeg faktisk, at vi bliver nødt til at sikre, at de regler bliver overholdt. For situationen i dag er, at Danmark i meget vid udstrækning overholder reglerne, og at andre lande ikke gør det, og det er i hvert fald ikke til gunst for den danske situation.

Jeg vil gerne høre hr. Keld Albrechtsens holdning til, om jeg har forstået hans indlæg rigtigt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det er et kompliceret spørgsmål at besvare.

På den ene side vil vi naturligvis respektere resultaterne af de folkeafstemninger, der har været i Danmark, uanset at vi ligesom Fremskridtspartiet i de enkelte tilfælde har anbefalet et nej. Men dér kommer så det problem ind, at vi i forbindelse med disse folkeafstemninger har fået nogle løfter – f.eks., som jeg nævnte, omkring miljøgarantier – om, at vi frit kunne fastsætte vores egne regler på bestemte områder. Senere hen har vi set, at det kan vi så bare ikke alligevel, når det bliver til konkret EU-lovgivning.

Her har Enhedslisten den opfattelse, at det afstemningsgrundlag, som de danske vælgere har stemt på ved folkeafstemningerne, helt klart må gå forud for, hvad EU, Ministerrådet og EF-Domstolen måtte finde på at beslutte. I sådanne tilfælde anerkender vi ganske simpelt ikke Domstolen, og alene af den grund er der nogle afgrænsningsproblemer i denne dagsorden, hvor vi må sige, at den går ind over dette område, og det kan vi ikke acceptere.

Men derudover er jeg enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at det ganske enkelt er et paradoks i dansk politik, at vi fører en duksestrategi, som efter min mening ser ud til at lide nederlag, fordi den ikke kan gennemføres imod de store lande. For de store lande agter ikke at holde op